



ת"ד 2206/12/13 - מדינת ישראל נגד אוסאמה מסארה, עו"ד סמארה ועו"ד יוסוף

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 2206-12-13 מדינת ישראל נ' מסארה

בפני	כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י פדוא דגש
	נגד
	אוסאמה מסארה
המאשימה	הנאשמים
	עו"ד סמארה ועו"ד יוסוף

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המקורי כאשר בהסדר טיעון, הסכימו הצדדים אך ורק על קבלת תסקיר מבחן בעניינו.

(יש להדגיש ענין זה, בשל פליטת קולמוס אשר השתרבבה לעמ' 9 לפרוטוקול מיום 28.10.14 והחלטת תיקון הפרוטוקול מיום 3.11.14).

עפ"י עובדות כתב האישום בהן הורשע, גרם הנאשם לתאונת דרכים שעה שפגע ברכב הונדה שהיה לפניו וזה נהדף לרכב הונדה נוסף - (תאונת חזית אחור)

תוצאות התאונה, פגיעות גוף ונזקי רכוש.

לאחר התאונה, הוסיף הנאשם חטא על פשע, עזב את המקום מבלי שעמד על תוצאות התאונה, מבלי שהגיש סיוע למי מהנפגעים, מבלי שקרא לכוחות ההצלה או הותר פרטיו.

הנאשם המשיך בנסיעה רצופה לביתו, שם השאיר רכבו. מיוחסת לנאשם עבירת הפקרה.

רק לאחר שחוקרי המשטרה יצרו עמו קשר, למחרת האירוע, בשעה 8:00 התייצב בתחנת המשטרה והסגיר עצמו. (התאונה התרחשה בשעה 00:10 - כלומר, התייצב לאחר כ-8 שעות, ולאחר שממילא אותר ע"י המשטרה).

בטיעוניה מבקשת התביעה לקבוע כי מתחם עונשי ראוי הינו בין 10 חודשי פסילה ל-36 חודשי פסילה, וביקשה לגזור על הנאשם 15 חודשי מאסר, ובצדו מאסר מותנה, פסילה בפועל ופסילה מותנית.

הסנגור מבקש לקבוע כי מתחם עונשי הינו מאסר לתקופה שהינה ברת המרה בעבודות שירות ומבקש לגזור עונש זה על הנאשם, בצד מאסר מותנה, פסילה בפועל ופסילה מותנית.

עמוד 1



מתחם הענישה ההולם

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

הנאשם הורשע בגין 2 עבירות שונות שנעברו בזו אחר זו.

הראשונה גרימת התאונה עצמה, והשנייה: הפקרה. עבירה שנעברה לאחר התאונה.

בשל סמיכות האירועים, אקבע מתחם ענישה המשקלל שני האירועים גם יחד.

הערכים החברתיים אשר נפגעו הינם בראש ובראשונה, הערך של חיי אדם ושלמות גופו.

שלום הציבור וביטחונם של כלל משתמשי הדרך.

מדובר בתאונה אשר התרחשה בקרבת צומת מרומזר. על פניו, מדובר ברף רשלנות גבוהה באשר בהתקרב נהג לרמזור, בשעת ליל מאוחרת, עליו להגביר זהירותו. עליו לקחת בחשבון שכלי רכב נוספים יאטו או יעצרו בצומת בצויתם לרמזור אדום.

עליו להתאים אופן נהיגתו לכך.

אשר לעבירת ההפקרה - מדובר בעבירה המאופיינת בכשל מוסרי חברתי.

עבירה החותרת תחת הסולידריות החברתית המחייבת אדם גם ללא כל קשר למעורבותו בתאונה או לאחריותו לתוצאותיה, לעצור ולהגיש עזרה בין במישרין בין ע"י הזעקת כוחות הביטחון.

עזיבת מקום התאונה, אף מחבלת באפשרות לחקור נסיבותיה ומשבשת ממצאים פיזיים במקום התאונה.

ביהמ"ש העליון שב וחזר על כך שלעבירה זו כיעור מוסרי, ופגיעה במרקם החברתי שייסודו בסולידריות ובציות לשלטון החוק.

ראה בעניין זה:

רע"פ 3626/01 ויצמן נ. מדינת ישראל

ע"פ 5008/08 סומך נ. מדינת ישראל

ע"פ 1977/05 - גולה נ. מדינת ישראל

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם:

1. התביעה הפנתה לע"פ 1825/14 סרחאן, בו נקבע מתחם עונשי שנע בין 6 חודשי מאסר ל36 חודשי מאסר - ללא אחריות לתאונה!



2. רע"פ 1670/16 עויידה - בו נקבע מתחם עונשי שנע בין 6 חודשי מאסר לבין 36 חודשי מאסר ללא אחריות לתאונה!

3. ע"פ 5516/15 פארס נעוראת - אושר עונש מאסר של 10 חודשים.

4. עפ"ת 24396/15 פדילה - וערעור שכנגד, כב' ביהמ"ש המחוזי, אושר עונש מאסר של 10 חודשים.

אושרה ההרשעה הן בגין ההפקרה והן בגין התאונה.

הסנגור מפנה לת.פ 45417-03-14 מדינת ישראל נגד פלוני

בו נקבע מתחם עונשי שבין 3 שנות מאסר בפועל ל4 שנים!

בסופו של יום נגזר על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

דע עקא - אין ענין זה ישים לעניינינו. מדובר בנסיבות שונות בתכלית!

שם נדון ענינו של הנאשם, אשר גרם לתאונה בה נפגע אביו החורג, משתמש בסמים, אשר פגע קשות בנאשם ובאמו - במהלך הדיון, אף ביקש המתלונן "להסיר התלונה" כנגד הנאשם...

בקביעת העונש, ניתן משקל לתקופה שבה ישב הנאשם במעצר בגין תיק זה וכן הובאו בחשבון גילו הצעיר וסיכויי שיקומו למרות הרקע המשפחתי החריג בו גדל (רקע הכולל את המתלונן עצמו).

התאונה המתוארת לעיל, שונה תכלית השינוי מזו הנדונה בפניי ואין ללמוד מן הענישה שהוטלה לגביה - לעניינינו.

כמו כן, הסנגור הפנה לת.ד 12314-09 מדינת ישראל נ. אלירן ביטון.

אף עניין זה איננו ישים כלל לעניינינו.

הנאשם עצר לאחר 50 מטר ממקום התאונה, נסע 2 ק"מ נוספים והודיע למשטרה על האירוע ושם אף הסגיר עצמו לידי השוטרים!

בעניינינו הנאשם הגיע למשטרה רק כעבור 8 שעות ורק לאחר שאותר ע"י המשטרה ולאחר שהסתתר בביתו.

סוף דבר-

הריני קובעת כי מתחם ענישה ראוי הינו מאסר לתקופה שבין 12 חודשי מאסר ל36 חודשיים,

ובצדו פסילה לתקופה שבין 24 חודשים עד 48 חודשים.

אשר למיקומו של הנאשם במתחם הענישה:

לקולא - יש להתחשב בהודאתו, הודאה זו חסכה הטרחת המעורבים לביהמ"ש וכן חסכה מהם שיחזור הטרומה

עמוד 3



הקשורה באירוע.

בטיעוני הסנגוריה לעונש הדגשה והפניה לכך שהנאשם אדם נורמטיבי ובעל מעמד חברתי בעירו טיבה, ובלשון הסנגוריה: "ממכובדי העיר טיבה".

כמו כן, נטען כי בעקבות האירוע "נערך לו 'רצח אופי'". עם כל הכבוד, אין המדובר בטיעון שיש להתחשב בו לקולא. אדרבא, שעה שהמדובר באדם נכבד - שעה שהמדובר במרצה במכללה - יש להניח כי הינו דמות האמורה לשמש דוגמא לסביבתו החברתית, ואף מודל לחיקוי.

שעה שהתנהגותו שגויה - מן הראוי שהתנהגותו תוקע בפומבי.

אין להכשיר הפקרת פצועים בכל נסיבה שהיא!

ענישה מקילה, עלולה להתפרש שלא כראוי ולהעביר מסר חברתי לפיו ביהמ"ש נוהג בסלחנות בתופעה הראויה לגינוי. לכך לא אתן ידי.

עוד יש להעיר כי תוצאות התאונה הינה מקרית, ורק יד המזל הטוב גרמה לכך שבתאונה לא נגרמו אבדות בנפש.

אשר לטענה להיותו אדם נורמטיבי. טבען של עבירות תעבורה בכך שבחלקן הארי של העבירות, העברין הינו "אדם מן הישוב".

אשר לטענה בדבר העובדה שעברו מאז האירוע, כשלוש שנים ומאז למד לקחו -

בעניין זה יש לומר בקול רם וברור כי אין המדובר "בעינוי דין" בו ניתן לראות נימוק להקלה בדין.

בתיק היו דחיות רבות מטעם הסנגוריה וכן ביהמ"ש נעתר לבקשת הנאשם להמתין בהליכי המשפט בשל מחלתו של הסנגור, אשר כללה בין השאר אשפוז ממושך בביה"ח.

מסיבות שלא פורטו, לא הוגשה בקשה לפסילת רישיון נהיגת הנאשם עד לתום ההליכים המשפטיים בתיק זה, כך שבפועל הנאשם המשיך ונהג עד ליום 18.9.16 מועד בו הורתי בהסכמת הצדדים על פסילת רישיון נהיגתו של הנאשם.

לנאשם הרשעות קודמות, נוהג כ-22 שנים, ולחובתו 17 הרשעות קודמות.

אשר לתסקיר:

למרות העובדה שבד"כ, התסקיר מתמקד בנאשם ובשיקומו, באופן בלתי צפוי, מצאתי בקביעות שירות המבחן נתונים מדאיגים של התנהגות בלתי זהירה חוזרת, נטילת סיכונים ונטייה לצמצום חומרת התנהגותו.

בנוסף מדבר התסקיר על כך שהנאשם התקשה לבטא אמפטיה כלפי הנפגעים אף בדיעבד!

לאור אמירה זו, אין מנוס מן המסקנה כי הכשל המוסרי אשר דבק בנאשם ביום המקרה - טרם עזבו - על גזה"ד לבטא



בצורה ברורה שאת נפש מעמדה זו!

שירות המבחן קובע מפורשות בהתייחסותו לסיכון בהשנות התנהגות בעייתית, כי לנאשם קשיים בלקיחת אחריות ונטייה לצמצם מחומרתה -

קביעה זו - בצד התיאור כיצד הנאשם מרוכז בעצמו, בהישגיו ובדאגה לגורלו לאור התהליך המשפטי, פירושה סיכון ממשי לכך שהנאשם מסרב להכיר בכשל המוסרי שבהתנהגותו - (הגם שברור לי כי הודאתו באשמה מקורה בהבנה מלאה של דרישות החוק והבנה כי כשל למלא את חובתו החוקית! אין המדובר בנסיגה מהודאה משפטית).

המלצת שירות המבחן להסתפק בענישה של מאסר בדרך של עבודות שירות, איננה עולה בקנה אחד עם קביעות התסקיר כמפורט לעיל ויש לדחותה מכל וכל!

יתרה מזאת, אין לי אלא להביע תמיהתי על כך שקצינת המבחן מצאה לציין את העובדה שהנאשם לא טרח להכין את משפחתו לאפשרות שיוטל עליו עונש מאסר בפועל כנימוק להמלצתה להסתפק בעונש של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. מוטב לאמירה זו שלא הייתה נאמרת כלל...

לנאשם נתנה אפשרות לומר דברו בטרם מתן גזר הדין.

שמעתי דבריו בקשב רב ולא יכולתי להשתחרר מן הרושם שנאמרו מחמת אימת הדין ומתוך רצון לאזן ולנטרל קביעות התסקיר.

הרי לו באמת ובתמים התכוון לגישור עם הנפגעים מה מנע ממנו לעשות זאת באמצעות שירות המבחן?

סוף דבר-

הריני גוזרת על הנאשם עונשים הבאים:

1. הריני גוזרת על הנאשם 25 חודשי מאסר מתוכם 15 לריצוי בפועל והיתרה על תנאי שבמשך 3 שנים לא יעבור עבירת הפקרה או עבירה על תקנה 144 לפקודת התעבורה תשכ"א 1961, או עבירה של נהיגה בפסילה.

2. הריני פוסלת רישיון נהיגת הנאשם למשך 36 חודשים מהם ינוכו 60 ימי הפסילה המנהלית מניינם מיום 18.9.16.

מובהר, כי הימים בהם ירצה עונש מאסר בגין תיק זה, לא יבואו בחשבון מניין ימי הפסילה.

היות והנאשם נשלח לריצוי עונש מאסר בפועל, לא יוטל קנס כספי.



לא מצאתי מקום להטלת פסילה מותנית, וזאת כדי לאפשר לנאשם פתיחת דף חדש בסיום ריצוי עונשו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע במעמד הצדדים.

החלטה

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ומאחר שהנאשם התייצב לכל הדיונים, רכיב המאסר בפועל יעוכב עד 25.1.17 בכפוף לתנאים המצטברים הבאים:

1. מוצא צו עיכוב הנאשם מהארץ, באחריות הנאשם להגיש בקשה לביטול הצו בתום ריצוי עונש המאסר.

2. חתימה על ערבות עצמית בסך ₪ 25000 להבטחת התייצבות הנאשם לריצוי עונש המאסר.

3. חתימת ערב צד ג' על סך ₪ 15000 להבטחת התייצבות הנאשם בריצוי עונש המאסר.

4. הפקדת סך ₪ 5000 במזומן, לא יעמוד הנאשם בתנאים דלעיל יאסר עכשיו.

היה ויעמוד הנאשם בתנאים שנקבעו, עליו להתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 25.1.17 בבית המאסר "הדרים" עד לשעה 10:00 בבוקר, או עפ"י החלטת שב"ס כשברשותו ת.ז או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שב"ס.

טלפון 089787377, 089787336.

ב"כ הנאשם:

מבקש כי לעניין סעיף 3, חתימת צד ג' תינתן ארכה עד מחר בבוקר.

החלטה



לפנים משורת הדין, הריני מאשרת כי סעיף 3 כלומר חתימת ערב צד ג' יכול שהתבצע עד מחר בשעה 10:00, היה ולא יתבצע יוצא צו מאסר מידי.

ניתן היום, ט"ו כסלו תשע"ז, 15 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.